

(המשך מעמוד 10)

טובה של חוזה יערי, לפי התשר היתה שותפה בזיוף יפייכהו שבועותם נמשכו עשרות אלפי הדולארים מחש' כונה של מלבסקי המנוחה.

האשה בארזם הודתה, כך נרמז, כי יערי התוודתה בפניה על רצח מלה מלבסקי. אם אכן נכון הדבר, היא היתה עדת-תביעה מרכזית, אם וכאשר יוגש כתב-אישום נגד חוזה יערי. יתכן שאף תזכה למעמד של עדת-מדרינה.

חוזה יערי, לשעבר רוזנברג, היא בת בכורה לזוג ניצולי-שואה שמוצאם מ' פולין. היא גדלה ביחד עם ציפי, אחותה הצעירה, בת-לאביב, בבית מכוסס. לאבא סוחר שעסק גם בענייני-כספים. היא סיימה את תיכון אליאנס ברמת-איב במגמה הומנית.

חוזה ואהוד, גם הוא תל-איבני שסיים תיכון-חדש במגמת מיוזחנות. הכירו זה את זה אחרי סיום בית-הספר, הם התחננו בחתונה צנועה בבית-סוקולוב בתל-איב, זמן קצר אחרי שהשתחררו מהצבא.

אהוד יערי גדל בבית של עיתונאי. אביו היה תקופה מסוימת כתב דבר לענייני-ערבים, היה מנהל העיתון ומוזיקר-המערך. הוא נפטר בגיל צעיר, ואהוד התחיל לעבוד כעיתון-הבוקר כמגיה. אחרי תקופה קצרה התקדם בעיתון והיה כמשר' שנים רבות

הזוג היה מצויין. הוא מעולם לא נראה במיסעות-פאר. וגם כשהיה נוסע לחו"ל העדיף להתארח בבתי ידידים ולא בבת-ימלון מפוארים.

לטלוויזיה הוא מגיע בדרך-כלל לבוש מיכנסיי-ג'ינס, בחרו שבמחל-קת-החדשות תלויים מיקסטרין ועניבה, שאותם הוא לובש כאשר עליו להופיע על המיקרע. את ארוחתו הוא נוהג לאכול בצניעות במיוזחן שבקומת-הקרקע של בנייד-הטלוויזיה.

בתקופות שבהן היחסים בין בני-הזוג מעורערים, נוהג אהוד לנסוע למצריים לכמה שבועות. את אשתו הוא לקח למסע כזה רק פעם או פעמיים. בעוד הוא נסע למדינה השכנה עשרות פעמים. לתקופות שונות.

בתקופה האחרונה פתחה חוזה יערי בוטיק לבגדים, בשותפות עם ציפי, אחותה. הבוטיק היה בתל-איב, והווה בילתה בעיר זו את מרבית זמנה. אהוד, שעבודתו איפשרה לו זאת, כילה זמן רב בבית עם הילדים. כשבועות אחד-רונים נהג לנסוע בכל יום שישו בצהריים לבית אמו בתל-איב, אליה הוא קשור מאוד.

מאז מעצרה של חוזה עברה אמו של אהוד לגור בביתם בירושלים, והיא עוזרת לו בטיפול בשני הילדים, אפרת (16) וצחי (12). מאותו היום השישי שבו הופיע אהוד בבית-המישפט והסכים

לאנוס את המזכירה!

לבעליה ו/או לחבריהם. מאחר וידוע לנו שרובן הן גבירות מכובדות ואינטליגנטיות, אין סכנה שתחשבי לפריחה אלא בעיני עצמך, וזו בעייתך האישית שאת חייבת לפתור בעצמך.

לא-בטוחה

לילי, האם את בטוחה שהזיון המרוכסן אכן שונה מבגידה? אני נשואה וחוטאת בזיונים מרוכסנים כמעט בכל מקום שאלי אני הור-לבת.

יקירתי הלא-בטוחה: אכן, ויונים מרוכסנים הם דבר נפוץ. מרענן ומשיב את נפשה של צמאה במידבר השיעמום. אבל הנה לך סיפור ביון המרוכסן:

רכבת, חורף, בחוץ גשם וזלעפות. והרכבת חולפת על פני תחנות. והאיש חתיך, בעל חזות לטינית במיקצת, עיניים גדולות ושחורות וגוף גמיש ואתלטי. נתון כטיי שרט ונראה כאילו חם ונוח לאיש, שישב כמעט ללא נייע. התכונתי בו בלא לחפש את עיניו. סקרתי את גופו וכאילו חשמל עבר בינינו. האיש התכונן כי כשצל של חיור קטן מרצד בעיניו.

התחנות חלפו והרכבת התרוקנה. האיש המרוכסן והשקט הפך בן רגע לקונבנה מטרף, ג'ק המרטש. ובעיניים רשפות התנפל עליי ללא-היסוס. כשנפס בחולצתי שלפתי סכין קטנה, שהיתה חבויה במגפי למיקרים יוצאי-דופן, האיש התחיל לקלל באיטלקית שוטפת, מתובלת במילים אנגליות, כשמריפעים נשמעות מלים כמו "משוגעת יותר ממני", "סקס מאניאק", וכן הלאה.

דקות ספורות של עימות-עיניים, והזיון המרוכסן נסוג לקרון אחר.

זהו, אי-רופו, הסיכון שבנייני. בענייני בגידה אינני מתמצאת. כשאני מגיעה למצב כזה של שיעמום אני מתגרשת, וזוהי כנראה הסיבה לגירושי הרבים.

ביבידול

אחת מחיפה כותבת לי: בעלי נדלק עליו רק אם אני לבושה בביבידול קצר של ילדה.

ונראית צעירה, הדבר נמאס עליי. אני מודאגת גם מהעתיד, מאחר שאני אשה בת 46. מה עליי לעשות?

יקירתי, אני משתתפת בצערך על השכלונות בחיי-הנישואין שלך. תמיד אותו הדבר. נסי לשוחח עם בן-זוגך על שיעמום שבחזרה על אותו מישחק, מבלי, כמובן, להזכיר את עניין הגיל. למה להעיר כלבים מתים? איני חושבת שזו בעיה. יכול להיות שאם תבקשי ממנו ללבוש בגדי-התעמלות של בית-הספר התיכון, הוא יבין את הגיוןך שבנייני ו/או שתציגי בעדינות כותונת-לילה שחורה מתחרה, כתחליף.

המיובש

איש מכפרי-גנות כותב לי: אשתי וילדה לפני שלושה שבועות, והיא מיובשת אותי לגמרי, וכולם מתייחסים רק לאשתי ולתינוק. אני צריך לבצע את הפקודות שלהם כל יום. איך אני מסיק להיות נערי-שליח שלהם ומתחיל להיות בעל, כמו קודם?

למיובש שלום: הרינו ולידה הם דברים מסוכנים לנפשה ולגופה של אשה; ומאחר וזו היתה נערה-שליחה לפני שגדל בביטנה, שאתה ורעת שם. הרי שלא הייתי במקומך מתלוננת על זה שעכשיו יש לך שלושה שבועות של סבל. תוסיף לזה עוד שלושה עד חמישה שבועות, לפי הוראת הרופאים, ושוב הכל יחזור לקדמותו. יצאת נשכר — היא תישעה חודשים ואתה רק חודשיים. בהצלחה, גבר.

★ ★ ★

שוב נפרדים אנחנו לשבוע נוסף. אני מאחלת לכם לילות נעימים. להתראות בשבוע הבא. מהיך המלספת, לילי אבידן.

שוב אני איתכם. עבר כבר שבוע מאז ששוחחנו. דיברתי הרבה על עצמי, ושכחתי על ספת העולם הזה למענכם. והנה השבוע הגיע תורכם. הכנתי הרבה ספות עבורכם. כפולות, בודדות, מכוסות עור או קטיפה. כל אחד וטעמו.

ובכן, חברה, בואו לשכב על הספות. ובינתיים הגיעו אליי מיכתבים אחדים של סנוניות ראשונות. ברוכות הבאות. אני ממתנה ללהקות שלמות!

איילת מרמת-גן

אני נערה בגיל ההתבגרות, מספרת איילת. כל חברותיי מפותחות, ואני נראית כמו ילדה קטנה, רזה מאוד ומנומשת. ובגלל זה אין לי חבר, ואני לא יוצאת עם בנים. אני ממש מיואשת, מה עושים?

אחותי הקטנה, שלום לך. כאן לילי אבידן, הנחשבת כסוערת, חריפה ויודעת בענייני-גברים.

לילי אבידן

לילי אבידן היתה לילי פרבר, שנולדה בפרוכינציה רחובות, פנים קטנות ומנומשות. גוף נערי ושדי-כוסר בגודל רובדכן, ואותה לילי הסתכלה על כל השדיים הגדולות והתחתים המפותחים בערך באותן העיניים שבהן את, איילת, מביטה בהם. כדי לפתור בעיה זו הפכתי למה שנקרא באותה תקופה בחורה שגונתנת. בינתיים הפכו הרובדכנים לזויפים, ולילי הקטנה היתה דוגמנית ומלכת חייה-לילה, וכל זאת כתוצאה מהביטחון העצמי שנקנה בעיקבות חופשי-הפעולה של הרובדכנים מרחו-בות.

אדם מפורסם

אני אדם מפורסם, שמוזכר הרבה בכלי-התיקשורת בתקופה האחרונה. אני נתקל בהרבה משמחים, ויצא לי שם של הומי-סכסואל, השמצה שהיא מאוד מאוד בשנים האחרונות. כיצד אני מסריד דיעה זו, מאחר שאני אוהב מין ואני הטרוסקסואל?

המפורסם מתל-איב: תיקון בעיה זו צריך להיעשות בצורה בומבסטית. הייתי מציעה שתאנוס את מוזירתך. כלי-התיקשורת יעשו מזה מטעמים, ויש לך סיכויים טובים לתקן את המעוות.

אני מכירה אנשים גדולים ויפים, שהם כאמת הומר סכסואלים, והרואגים לכסות זאת השכם וערב עליידי הטיפלות לנשים ו/או ליווי מתמיד של נשות-חברה וזה רות ומפרעות.

אשה מאשרוד

אשה מאשרוד כותבת לי: אם אני מוצצת לבעלי, האם זה הופך אותי לפריחה? ענייני הפריחה הוא עניין שגולדים עימו. מובן שזה תלוי אך ורק בהרגשתך. מנסינוני האיש הייתי אומרת שלפחות 85 אחוזים מכלל נשות-העולם מוצצות

חוזה יערי וסניגור מקרין איפוק מאחורי מישקפי-שמש

למעצרה של אשתו ל-15 יום, לא ביקר אותה בבית-המעצר ואף לא נכח בישרי בת בית-המישפט הנוספת שהיתה לפני שבוע.

חוזה יערי מכחישה כל קשר לרצח האכורי. היא זועקת לחפותה, וביקשה פעמים רבות מן החוקרים שיאפשרו לה להיבדק במכונת-אמת, כדי להוכיח את גיורסתה. אהוד יערי ממלא פיו מים ואינו מוכן להתייחס ולוא במילה למעצרה ולאפשרות שהיא היתה מעור-רבת ברצח. כל שהיה מוכן לומר היה: "אני מתפלל שחפותה תוכח."

בינתיים ממשיך הסיפור המרהים להכות גלים בציבור, וזה אחד הנושאים המדוברים ביותר בכל מיפגש בשי-בויעים האחרונים. אפילו עסקני הרות, שהשתתפו השבוע בישיבת מרכז מיפגתם, עטו על העיתונאים הרבים בשאלות: "אתם בטח יודעים כדיוק מה היה שם?"

לעיתים נראה כאילו סופר כישרוני כתב סיפור בלשי, וטרם סיים לכתוב את הפרק האחרון והמכריע בו.

כתב דבר לעניינים ערביים, עד שנלקח משם לטובת הטלוויזיה הישי-ראלית בתפקיד דומה. אז גם עבר הווג הנאה לירושלים.

למרות שגרו שנים רבות בעיר הבירה, לא השתלבו בחייה-החברה שם. הם לא הירבו להופיע במסיבות ולא היו מעוררים בחייה-הלילה של העיר. ביתם לא היה מקום-מיפגש, ומעט ידידים זכו לבוא לשם.

בעוד אהוד יערי כונה את הקריירה שלו ככתב אמין, ידעו ומיקצוען רציני, היתה חוזה עוסקה בעניינים פינאני-סיים. היא עבדה בכמה בנקים בבירה, ונחשבה במשך תקופה ארוכה לאשפית בענייני-כספים. בתקופת הפריחה של הבורסה פרחו גם עסקיה הפינאנסיים של חוזה, וכשיאה היא הצליחה לקנות דירה מפוארת בבנייני וולפסון היוקי-רתיים. שמול בניין הכנסת בבירה. הדירה נמוגה מבין אצבעותיה, כשחלה נפילת המניות בבורסה.

אהוד יערי לא נהג מינהגים של איש עשיר. גם כשמצבם הכלכלי של בני-